ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଚଉଦତମ

ଶେଷ ପିଢ଼ି: ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ପୂରଣ ଏବଂ ୧୪୪,୦୦୦ଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-03-03

2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ବିପତ୍ତିର ଆଗମନକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥିବା ପିଢ଼ି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପିଢ଼ି ଅଟେ। ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ଥିର କରୁଥିବା ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଅଂଶକୁ ମିଲେରୀୟମାନେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହିପରି ହବକ୍‌କୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ମଧ୍ୟ। ସେହି ଇତିହାସରେ ହବକ୍‌କୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ, ଯାହା "ଆଉ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ," ଏବଂ ଯାହା 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ନିୟମକୁ ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଆଉ ଦୀର୍ଘ କରାଯିବ ନାହିଁ ଏହିପରି ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଯାହା 2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ବିପତ୍ତିର ଆଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

> ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କି ପ୍ରବଚନ ଅଛି, ଯେ କହେ, 'ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ହେଉଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ'? ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହନ୍ତି; ମୁଁ ଏହି ପ୍ରବଚନକୁ ଶେଷ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଏହାକୁ ପ୍ରବଚନରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, 'ଦିନଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପୂରଣ।' କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ଅର୍ଥହୀନ ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଚାଟୁକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ରହିବ ନାହିଁ। କାରଣ ମୁଁ ଯିହୋବା; ମୁଁ କହିବି, ଏବଂ ଯେ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିବି, ତାହା ସଫଳ ହେବ; ତାହା ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ, ହେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୃହ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ବାକ୍ୟ କହିବି, ଏବଂ ତାହା ପୂରଣ କରିବି, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହନ୍ତି। ପୁନର୍ବାର ଯିହୋବାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହଲୋକ କହୁଛନ୍ତି, 'ସେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଛି, ତାହା ବହୁ ଦିନ ପରର ବିଷୟ; ଏବଂ ସେ ଦୂରସ୍ଥ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରୁଛି।' ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହନ୍ତି; ମୋର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିଅଛି, ତାହା ସଫଳ ହେବ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିପରି କହନ୍ତି। ଯିହିଜ୍କେଲ 12:21–28.

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀମାନେ ଶେଷ ଦିନସମ୍ବନ୍ଧରେ କହନ୍ତି; ଏବଂ "ଇସ୍ରାଏଲର ଘର ମଧ୍ୟରେ" ଥିବା "ବ୍ୟର୍ଥ ଦର୍ଶନ" ଓ "ଚାଟୁକାରୀ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ" ହେଉଛି ଜାଲିଆତି ଉତ୍ତରବର୍ଷା, ଏକ "ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା" ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଏହି ଯୁକ୍ତି କରେ ଯେ "ସେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଛି, ତାହା ଅନେକ ଦିନ ପରେ ପୂରଣ ହେବ, ଏବଂ ସେ ଦୂରସ୍ଥ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରୁଛି।" ଏହାହିଁ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର "ବିବାଦ", କାରଣ ଯେମାନେ "ବ୍ୟର୍ଥ ଦର୍ଶନ" ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ "ସେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଛି" ତାହାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ତର୍କ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ "ସେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଛି, ତାହା ଅନେକ ଦିନ ପରେ ପୂରଣ ହେବ, ଏବଂ ସେ ଦୂରସ୍ଥ କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରୁଛି।" ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ବାର୍ତ୍ତାର ଦୂତମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି, "ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଲମ୍ବିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଉଛି," ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କି 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ର ପୂର୍ବବାଣୀ କରିନଥିଲେ କି? "ବ୍ୟର୍ଥ ଦର୍ଶନ"ର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପଦରେ ଯିହେଜ୍କେଲ ମଧ୍ୟ ପରିଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ତୁମେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଘରାଣୀର ମଝିରେ ବାସ କରୁଛ; ସେମାନଙ୍କର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖି ଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ଶୁଣିବା ପାଇଁ କାନ ଅଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଘରାଣୀ। ଯିହିଜ୍କେଲ 12:1, 2।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବ କ୍ତା ମାନେ ପରସ୍ପ ର ସମ୍ମ ତ, ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହନ୍ତ ି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଇତିହାସରେ ତର୍କପ୍ର ିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ୁ ସମ୍ବୋ ଧନ କଲେ, ସେ ଯିଶାୟଙ୍କ ୁ ଉଦ୍ଧ ୃତ କରି ସେହି

ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାଇଲେ, ଯେମାନେ ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖି ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ଦେଖୁନଥିଲେ, ଏବଂ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କାନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣୁନଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ଯେପରି, ଏବେ ମଧ୍ୟ ହିଜିକିୟେଲ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡେଣ୍ଟିଜିମ୍ର ଅବହେଳାକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଆମ ଦିନର ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିବା ନିୟମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେ ଯେଦିନ ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଧିକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଛି।

> ଏହି କାରଣରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କହୁଛି; କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ମଧ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଶୁଣିଲେ ମଧ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ନାହିଁ ବୁଝନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ଯାହା କହେ, 'ଶୁଣିଶୁଣି ତୁମେ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦେଖିଦେଖି ତୁମେ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ଥୂଳ ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କର କାନ ଶୁଣିବାରେ ମନ୍ଦ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ନହେଲେ କେବେ ନ କେବେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖନ୍ତେ, ନିଜ କାନରେ ଶୁଣନ୍ତେ, ନିଜ ହୃଦୟରେ ବୁଝନ୍ତେ, ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାନ୍ତେ, ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଦେଇଥାନ୍ତି।' କିନ୍ତୁ ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଛି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାନ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣୁଛି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ। ମାଥିଉ 13:13–17.

ଶୁଣିଥିଲେ ମଧ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଦେଖିଥିଲେ ମଧ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ—ଏପରି ଜନସମୂହର ଏହି ଘଟଣା, ସେହି ପୂର୍ବତନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି। ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣା, ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇଶାୟାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ଅଟେ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି, ଇଶାୟା ମଧ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି।

> ଯେ ବର୍ଷ ଉଜ୍ଜିୟା ରାଜାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ସେହି ବର୍ଷେ ମୁଁ ମଧ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲି, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଉତ୍ତୋଳିତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳ ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା। ତାହାର ଉପରେ ସେରାଫିମମାନେ ଠିଆ ଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଛଅଟି ପକ୍ଷ ଥିଲା; ଦୁଇଟିଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ମୁହଁ ଢାକୁଥିଲା, ଆଉ ଦୁଇଟିଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ପାଦ ଢାକୁଥିଲା, ଆଉ ଦୁଇଟିଦ୍ୱାରା ସେ ଉଡୁଥିଲା। ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଡାକି କହୁଥିଲେ, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ; ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଏବଂ ଯିଏ ଡାକୁଥିଲା ତାହାର ସ୍ୱରରେ ଦ୍ୱାରର ଖୁଟିଗୁଡ଼ିକ କମ୍ପିତ ହେଲା, ଏବଂ ଗୃହ ଧୂଆଁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା। ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହାୟ ମୋର! କାରଣ ମୁଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲି; କାହିଁକିନା ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଷ୍ଠବିଶିଷ୍ଟ ଜଣେ ମଣିଷ, ଏବଂ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଷ୍ଠବିଶିଷ୍ଟ ଜନଗଣର ମଧରେ ବାସ କରୁଛି; କାରଣ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ରାଜାଙ୍କୁ, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ, ଦେଖିଛି। ତାହାବେଳେ ସେରାଫିମମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଜଣେ ମୋ ପାଖକୁ ଉଡ଼ିଆସିଲେ, ତାଙ୍କର ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ଥିଲା, ଯାହାକି ସେ ବେଦୀରୁ ଚିମଟାଦ୍ୱାରା ନେଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହା ମୋର ମୁଖ ଉପରେ ସ୍ପର୍ଶ କରାଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏହା ତୁମ ଓଷ୍ଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଅଛି; ଏବଂ ତୁମର ଅପରାଧ ଦୂର କରାଯାଇଛି, ଆଉ ତୁମର ପାପ ପରିଶୋଧିତ ହୋଇଛି। ଆଉ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ସେ କହୁଥିଲେ, ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ଆମ ପକ୍ଷରୁ କିଏ ଯିବ? ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ଏଠାରେ ମୁଁ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାନ୍ତୁ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଯାଅ, ଏହି ଜନତାଙ୍କୁ କହ, ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣ, କିନ୍ତୁ ବୁଝନ୍ତୁ ନାହିଁ; ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖ, କିନ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏହି ଜନତାର ହୃଦୟକୁ ମୋଟା କର, ତାଙ୍କର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଖି ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିଦ୍ୱାରା ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟଦ୍ୱାରା ବୁଝିବେ, ଏବଂ ଫେରି ଆସି ସୁସ୍ଥ ହେବେ। ଯିଶାଇୟ ୬:୧–୧୦।

ଯିଶାୟ, ଯିହିଜିକିଏଲ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ—ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂରଣରେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟା ସନ୍ଦେଶକୁ ନେଇ ତର୍କ-ବିତର୍କ ହେଉଛି। ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଯେ ସମୟକାଳରେ ଏହା ପୂରଣ ହୁଏ, ସେ

ସମୟରେ ଧାର୍ମିକମାନେ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ “ଦେଖୁଛନ୍ତ ି”, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀର ଏକ ପ୍ର ତୀକ। “ଜ୍ଞ ାନୀ”ମାନେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ବୁଝୁଛନ୍ତ ି, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ କୁଟତର୍କକାରୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ, ସେମାନେ ନ ଦେଖନ୍ତ ି, ନ ଶୁଣନ୍ତ ି; ଏବଂ ଯିହିଜ ି‍କ୍ଲ ଏଲଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ି ଓ ନିରାପତ୍ତ ିର ଏକ ସନ୍ଦେ ଶ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରି ଏହି ଯୁକ୍ତ ି ଦେଇଥାନ୍ତ ି ଯେ ଏହି ପୂର୍ବବାଣୀମାନଙ୍କ ର ପୂରଣ ଭବିଷ୍ୟ ତର ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଦୂର ସମୟରେ ଅଛି। ସେମାନେ ପୂର୍ବବାଣୀମାନଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରୁନଥିଲେ; କୁଟତର୍କକାରୀ ଯିହୂଦୀମାନେ ଆସୁଥିବା ମେସିହା ବିଷୟକ ପୂର୍ବବାଣୀକୁ ମୁଖସେବା ଦେଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବଳ ସେହି ଘଟଣାକୁ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଦୂର ଭବିଷ୍ୟ ତରେ ସ୍ଥ ାପନ କରିଥିଲେ। ତଥାପି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ନିଜ ସମୟର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେ ଶକୁ “ଦେଖିବେ”।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମା ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା। ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମା ବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅବତରଣ, 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣକୁ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରିଥିଲା। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ଏହି ଦିବ୍ୟ ଅବତରଣ ସେହି ଯୁଗର ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା; ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ଇତିହାସ 2001 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ। ଏହି କାରଣରୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି:

> ୧୮୪୦–୧୮୪୪ ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ଏବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବାକୁ ଅଛି, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କର ଦିଗ୍ବୋଧ ହାରାଇଛନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ କଲିସିଆଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଅଛି।
>
> “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, ‘ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେ, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ’ [Matthew 13:16, 17]। ଧନ୍ୟ ସେହି ଚକ୍ଷୁମାନେ, ଯେଉଁମାନେ 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଥିଲେ।”
>
> “ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନମାନ ପୂରଣ ହେଉଛି; ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ। ଶୀଘ୍ରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିଅନୁସାରେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଘୋଷଣାରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।”
>
> “ଆମ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଜାଗୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆମେ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଘଟଣାର ସୀମାରେ ଦାଁଡିଆଛୁ, ଏବଂ ଶୟତାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏମିତି ଶକ୍ତି ରଖିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ କରିଦେବ। ପାପାସୀ ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଜାଗୃତ ହୋଇ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶେଷ କାଳରେ କ’ଣ ଘଟିବ, ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଶକ୍ତିସହ ଆସିବ....”
>
> “ମୋ ପାଖରେ ଯାହା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ହେଲା—ଆମେ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ଅଛୁ, ଏବଂ ଆମର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଜାଣୁନାହୁଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିବା, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା, ତେବେ ସେ ଆମ ପାଇଁ ଲଭ୍ୟ ହେବେ।” Manuscript Releases, volume 21, 436–438.

ମସୀହଙ୍କ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଇତିହାସରେ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସତ୍ୟ ର ସନ୍ଦେ ଶ ଦ୍ୱ ାରା, ଏବଂ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସତ୍ୟ ସନ୍ଦେ ଶ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିରୂପିତ ସନ୍ଦେ ଶ, ଆଗକୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ଦିଗରେ ଇଙ୍ଗ ିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ମିଲରାଇଟ

ସନ୍ଦେ ଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ଯେମାନେ ସେହି ଇତିହାସମାନଙ୍କ ରେ "ଦେଖିବା ଓ ଶୁଣିବା"ରେ ଅସମର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ "ନିଜମାନଙ୍କ ର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।" ଯେତେବେଳେ ଯିଶାୟ ଶେଷ ବର୍ଷାର କପଟ ସନ୍ଦେ ଶର ଦୂତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ର ଥମ ଉଲ୍ଲେ ଖ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରନ୍ତି—ଯେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ—ସେ ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅବଧି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେହି ଅବଧି ଯାହା ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୱାଇଟ କହିଥିଲେ, "ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏକ ସନ୍ଦେ ଶ, ଯାହା ବଢ଼ି ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ ପରିଣତ ହେବ।" "ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ" ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସନ୍ଦେ ଶ ଆସିପହଞ୍ଚିବ, ଏବଂ ଯିଶାୟ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦରେ, ଯିଶାୟ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ଟ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, "ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ଗୌରବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ।" ଯିଶାୟ ୬:୩

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯିଶାୟ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦେଖୁନ୍ତି ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଯେତେବେଳେ ଦୂତମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଡାକି କହନ୍ତି, "ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର," ତାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଏ।

> "ସେମାନେ [ଦୂତମାନେ] ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଯେବେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ବିଜୟମୟ ସ୍ତୁତିଗୀତ ମଧୁର ସୁରିଲା ଗୀତଧ୍ୱନିରେ ଜଣେରୁ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୁଏ: 'ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ।' ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ, ତାଙ୍କର ଅନୁମୋଦନମୟ ହସର ତଳେ, ସେମାନେ ଆଉ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବହନ କରିବାରେ, ତାଙ୍କର ସେବା କରିବାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାରେ, ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସାଧିତ ହୁଏ।" Review and Herald, December 22, 1896.

୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ସୀଳକରଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୃଷ୍ଟି ଛିଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ଦେଖିଥିବା ପିଢ଼ୀ ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ଶେଷ ପିଢ଼ୀ, କାରଣ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷରେ ଥିବା ଦର୍ଶନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ଘୋଷଣା କରେ। ଏହି ସତ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଲୂକର ପୁସ୍ତକରେ, ଏକୋଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳେ।

> ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ସମସ୍ତ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପିଢ଼ି କେବେ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଲୁପ୍ତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ମୋର ବାକ୍ୟ କେବେ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ଲୂକ 21:32, 33.

ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ ଯୀଶୁ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପୀଢ଼ୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି। ସେ ଏମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70 ମସିହାରେ ଯିରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଇତିହାସର ସାରାଂଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ପରେ ସେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର କଥନରୁ ସରି ଆସି, ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ କେବଳ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବା ସହ ତାହାକୁ ଅଧିକ ବିସ୍ତାରିତ କରେ। ଏହିପରି ସେ ଏକେଇ କଥାବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ସେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କଲେ ଯେ, ଯେ "ପୀଢ଼ୀ" ଏହି ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚି ରହିବେ; ଏପରିଭାବେ ପ୍ରସଙ୍ଗାନୁସାରେ ସେହି ପୀଢ଼ୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରି, ଯାହାଙ୍କୁ ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏକ ଶତ ଚୁଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସ ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଟେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ଅତିତ ହେବାର ସମୟରେ ସେମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦନ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

> କିନ୍ତୁ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଦିନ ରାତ୍ର ିରେ ଚୋର ପରି ଆସିବ; ସେହି ଦିନରେ ଆକାଶମଣ୍ଡ ଳ ଭୟଙ୍କ ର ଧ୍ୱ ନି ସହିତ ଅତୀତ ହେବ, ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁଡ଼ିକ ତୀବ୍ର ଉଷ୍ ମ୍ଣାରେ ଗଳିଯିବ; ପୃଥିବୀ ମଧ ଏବଂ ତାହାର ମଧ ରେ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ଦଗ୍ଧ ହେବ। ଏହେତୁ, ଯେହେତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଏପରିଭାବେ ବିଲୀନ ହେବ, ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଆଚରଣ ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ତୁମେ କିପରି ପ୍ର କାର ଲୋକ ହେବା ଉଚିତ, ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଦିନର ଆଗମନକୁ ପ୍ର ତୀକ୍ଷ ା କରୁଥାଇ ଏବଂ ତାହାକୁ ତ୍ୱ ରାନ୍ୱିତ କରୁଥାଇ, ଯେଉଁ ଦିନରେ ଅଗ୍ନ ିଦଗ୍ଧ ଆକାଶମଣ୍ଡ ଳ ବିଲୀନ ହେବ, ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱ ଗୁଡ଼ିକ ତୀବ୍ର ଉଷ୍ ମ୍ଣାରେ ଗଳିଯିବ? 2 ପିତର 3:10–12।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରୂପାନ୍ତରଣ ସମୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା।

> "ରୂପାନ୍ତରଣ ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିବା ମୋଶା, ପାପ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଜୟର ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ। ସେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ କବରରୁ ବାହାରି ଆସିବେ। ଏଲିୟା, ଯିଏ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବା ବିନା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଯାଇଥିଲେ, ସେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜୀବିତ ରହିବେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ 'ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଆଖି ପଟପଟାଇବା ମାତ୍ରେ, ଶେଷ ତୂରୀ ବାଜିବାବେଳେ' 'ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ;' ଯେତେବେଳେ 'ଏହି ମରଣଶୀଳ ଅମରତ୍ୱକୁ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ,' ଏବଂ 'ଏହି ନଶ୍ୱର ଅବିନଶ୍ୱରତାକୁ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।' 1 Corinthians 15:51–53. ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଆଲୋକରେ ବସ୍ତ୍ରପରିଧାନ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ସେ 'ପାପ ବିନା ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର' ଆସିବେବେଳେ ଦେଖାଯିବେ। କାରଣ ସେ 'ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମହିମାରେ' ଆସିବେ। Hebrews 9:28; Mark 8:38. ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏବେ ପୂରଣ ହେଲା। ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟତ ମହିମାମୟ ରାଜ୍ୟକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ରୂପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଗଲା,—ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରାଜା, ମୋଶା ପୁନରୁତ୍ଥିତ ସନ୍ତମାନଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି, ଏବଂ ଏଲିୟା ରୂପାନ୍ତରିତମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି।" The Desire of Ages, 421.

ଏଲୀୟ, ଯିଏ ମରିଲେ ନାହିଁ, ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମରନ୍ତି। ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଏବଂ ମହାସମୂହ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେତେବେଳେ ପଞ୍ଚମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ତେବେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗରେ ପୋପତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଏ।

> "'ଏବଂ ସେ ପଞ୍ଚମ ମୋହରଟି ଖୋଲିବାବେଳେ, ମୁଁ ବେଦୀର ତଳେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଧାରଣ କରିଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ପବିତ୍ର ଓ ସତ୍ୟମୟ, ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ରକ୍ତର ବିଚାର ଓ ପ୍ରତିଶୋଧ କରିବାକୁ ତୁମେ ଆଉ କେତେଦିନ ବିଳମ୍ବ କରିବ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଗଲା [ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷିତ କରାଗଲା]; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ଅଳ୍ପକାଳ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତୁ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସହଦାସମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ବଧ ହେବେ, ସଂଖ୍ୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉନ୍ତି' [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 6:9–11]। ଏଠାରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣା ନୁହେଁ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଗୋଟିଏ କାଳଖଣ୍ଡରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟସମୂହ ଥିଲା।" Manuscript Releases, volume 20, 197.

ଶହୀଦମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତ ି, କେବେ ପରମେଶ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ର ହତ୍ୟ ାର ପ୍ର ତିଶୋଧ ନେବେ। ଜଣେ ଶହୀଦଙ୍କ ର ହତ୍ୟ ା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ାସ ଥିଲା; କାରଣ ସେହି ବିଶ୍ୱ ାସର ପ୍ର କାଶ ହିଁ ପାପାସନ୍ତ ାନତନ୍ତ୍ର କୁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟ ା କରିବାକୁ ପ୍ରେ ରିତ କରିଥିଲା। ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ହତ୍ୟ ାକୃତ ଆତ୍ମ ାମାନଙ୍କୁ ଯେ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଗଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ର ଶହୀଦତ୍ୱ ପରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ପ୍ର ତୀକ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶହୀଦତ୍ୱ ର ପ୍ର ତୀକ ଅଟେ। ଜଣେ ଶହୀଦଙ୍କ ର ହତ୍ୟ ା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଧାର୍ମିକତାର ବସ୍ତ୍ର ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତରେ ଥିବା ମହାସମୂହଙ୍କୁ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି; ଏହିପରି

ଏହା ଆଗାମୀ ରବିବାର-ବିଧିର ରକ୍ତ ପାତରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବାମାନଙ୍କ ୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହିପରି, ଏକ ଶତ ଚାଳିଶି ଚାରି ହଜାରଙ୍କ ୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ଏବଂ ପ୍ର ଭୁରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ମାନଙ୍କ ୁ ରୂପାନ୍ତ ରଣ ପର୍ବତରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ପିଢ଼ି ଯାହା ମରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ପିଢ଼ି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ବିତିଯିବା ସମୟରେ ଜୀବନ୍ତ ଥାଇବେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ହାବେଲଙ୍କ ହତ୍ୟା ସେହି ଶତ୍ରୁତାର ପ୍ରଥମ ଉଦାହରଣ ଥିଲା, ଯାହାକି ଈଶ୍ୱର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସର୍ପ ଓ ନାରୀର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ—ଅର୍ଥାତ୍ ସାତାନ ଓ ତାହାର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ—ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବ। ମଣିଷର ପାପ ଦ୍ୱାରା ସାତାନ ମାନବଜାତି ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ହାସଲ କରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଜୁଆକୁ ଝାଡ଼ି ପକାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବେ। ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଆତ୍ମା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପାପର ସେବାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ, ସାତାନର କ୍ରୋଧ ଜ୍ୱଳିଉଠେ। ହାବେଲଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ସାତାନର ଏହି ଦାବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା ଯେ ମଣିଷ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ। ଦୁଷ୍ଟଜନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ କାଇନ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲା ଯେ ସେ ହାବେଲଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରୁନାହିଁ, ସେ ଏତେ କ୍ରୋଧାନ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ନାଶ କରିଦେଲା। ଏବଂ ଯେଉଁଠି କୌଣସି ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଧର୍ମିକତାର ସମର୍ଥନରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଦାଣ୍ଡାଇ ରହିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଏହା ସେହି ଆତ୍ମା, ଯାହା ସମସ୍ତ ଯୁଗ ଧରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଛି ଏବଂ ଦାହକ ଚିତାକୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରିଛି। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଞ୍ଚିତ ଏହି ନିଷ୍ଠୁରତାମାନେ ସାତାନ ଓ ତାହାର ସେନାଦଳ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଦୀପିତ, କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନମିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି। ଏହା ପରାଜିତ ଶତ୍ରୁର କ୍ରୋଧ। ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶହୀଦ ଜୟୀ ହୋଇ ମରିଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କହନ୍ତି, "ସେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ['ସେହି ପୁରାତନ ସର୍ପ, ଯାହାକୁ ଶୟତାନ ଓ ସାତାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ'] ଜୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ପ୍ରିୟ ମାନିନଥିଲେ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:11, 9।" Patriarchs and Prophets, 77.